

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-38/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
28. септембра 2010. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **окр. Радивој Дарко са**
- **браниоцем адв. Војиславом Вукотићем.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да држимо главни претрес данас?

На сагласан предлог странака, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВЉА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ДОКАЗНИМ ПОСТУПКОМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико видим на монитору имамо видеоконференцијску везу са Жупанијским судом у Осијеку. Добар дан.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Добар дан колега. Само реците којим редом желите свједоке испитивати да их припремимо? Сви су присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да поновите, нисмо Вас чули.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Дошли су сви за данас позвани свједоци које сте Ви за данас позвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва три сведока?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Да. Реците којим редом желите испитивати сведоке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, Ви сте истражни судија Мирослав Рожац је ли тако?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Мирослав Рожац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво бих, значи, Стјепановић Бранка, затим Даниловић Зорана па Шалајић Божидара.

КОНСТАТУЈЕМО да је успостављена видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Осиеку где се налази истражни судија Мирослав Рожац, који је саопштио суду да су у суд пристигла сва три сведока предвиђена за данашње испитивање, па је од стране председника већа позван да уђе сведок Стјепановић Бранко.

Испитаће се
СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, Стјепановић Бранко је ли тако?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да, чујем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Узећемо Ваше личне податке. Имате ли личну карту?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Дао сам, дао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте дали, судији?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Судији да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа. Значи Стјепановић Бранко од оца?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша година рођења?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: 01.01.1951. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са адресом?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Томе Матића 29-б, Тења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Сад ништа, пољопривредник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним, да ли познајете окривљеног?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Радивој Дарка?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте сведок у овом поступку, то знате.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, значи дужни сте да одговарате на сва

питања што је Вама познато, значи једино нисте дужни да одговарате на она питања којима би себе или вашег блиског сродника изложили кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти, је ли то јасно?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте дужни да положите заклетву, значи код нас се овде полаже заклетва значи пре испитивања сведока, па ћу Вас сада, ја ћу казивати текст заклетве, а Ви понављајте за мном. Значи, заклињем се.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу у свему оном што пред судом будем питан.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да ћу у свему оном што пред судом будем битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питан.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сачекајте само да издиктирамо на записник.

Пред судом је сведок СТЈЕПАНОВИЋ БРАНКО, након што је дао личне податке, прописно упозорен, опоменут, након што је положио текст заклетве изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Стјепановићу Ви сте давали два пута исказ поводом овог предмета да кажемо, значи једном сте били пред Жупанијским судом у Вуковару, други пут пред Жупанијским судом у Осијеку, говоримо о догађају из новембра 1991. године, значи била је тога дана битка за Селеш и Орловњак.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ухваћен је један хрватски рањеник, после и заробљеник, Марјан Плетеш, и Ви сте сведочили на околност његове судбине шта се десило са њим и тако даље, сећате се тога?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам кажете нешто о томе, о том догађају како је то било испричајте нам, после ће питања постављати тужилац, после бранилац, па окривљени. Изволите.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Слушајте, ја сам дао изјаву гледајте ја мислим да то и пише ту, да мора писати у тим документима. Он је био код ове Даниловић, те тамо у амбуланти у Тењу и онда је требао бити

одвезен у Бобот, где би се, да будем кратак, не могу се детаља ни сјетити прошло је то 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: И кад смо дошли до села Ћелија, он је рекао да иде мокрити и овај је изашао за њим Радивој напоље и убио га, ето то је то што можемо рећи најкраће и кад смо се вратили назад обавестио сам и Ребрачу и Грковића овога командира мог и даље ја не знам шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви знате када је то било?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: То вам је укратко само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то је укратко. Сећате се тога дана, је ли то била та битка за Селеш и Орловњак?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Чекајте, ја мислим да је, јер ја, он је био у амбуланти, је била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како сте Ви добили сазнање да се тај рањеник налази у амбуланти?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па били смо тамо Ребрача и овај су били каже одвезен је један рањеник, али није било превоза и каже ко ће га одвести, разумијете. Ја кажем ја ћу, имам «фићу» од пунца старца, како хоћете, зеленог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И откуд ту Радивој сада?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Ваљда је био у гостиони исто ја не знам јесам то дао, нисам дао, тамо су се они картали код тог Дуће у гостиони, ту је био и Ребрача и Грковић, сви наши како бих рекао, наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: И каже Ребрача иди по њега, одвези га у Боботу и каже Радивој, идем и ја са тобом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то то?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа даћемо тужиоцу реч да поставља питања па ћемо онда редом како иде. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја сам Небојша Марковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Да ли се Ви сећате где сте Ви били тога дана када је тај напад био, да ли сте Ви учествовали у том нападу и да ли сте Ви иначе учествовали у борбама?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Јесам, али нисам тај дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А коју сте Ви обављали функцију, јесте ли били у полицији или у Територијалној одбрани?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па био сам најпре у крајишкој оној.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какву је функцију тим оружаним снагама имао Дарко Радивој, по Вашем сећању?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па он је био по мом сећању у Територијалној одбрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где сте Ви њега тога дана видели прво?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Кога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дарка Радивоја?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Нисам га видео, него кад сам дошао у гостиону да смо причали како треба тог одвести тамо на размену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте онда заједно отишли, јесте ли отишли у амбуланту, где сте узели заробљеника?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: У амбуланти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели још неког тамо рањеника?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Па био је овај наш један, он је рањен на Орловњаку, Момчиловић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Момчиловић? И како сте Ви њега преузели, коме сте се обратили, шта је радио Радивој Дарко?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Каже «идемо заједно» и метнемо га у «фићу» и идемо га одвести.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад кажете да је требало да се одвезе заробљеник у Боботу. А шта је било у тој Боботи?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Ово ти је био тај прихватни центар неки, овај, требало је ићи у Борово Село, ја кажем не знам ја, ја нисам био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте пред Жупанијским судом у Вуковару 2003. године саслушавани рекли сте да се одведе у команду војске, а сад 2009. рекли сте да се одведе у штаб крајинске војске. Шта је тамо било, да ли је тамо била ЈНА у то време?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Тамо је било као штаб у Тењу рецимо, овај сеоски како да вам објасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Сад кад сте ви превозили овога повређеног да ли је оптужени имао неко наоружање, ако јесте, које је имао?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Ко није имао. На кога мислите да ли је имао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па овај Радивој Дарко да ли је имао он наоружање?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Имао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је имао?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Аутоматску пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Е, сад кажите ко је сад у ствари наредио да се изврши овај превоз?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Наредио је командант села Ребрача Јован.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јован Ребрача? А коме је то наредио, вама или?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Није он наредио него је рекао ко ће га одвести, онда је он мени рекао да га морам одвести.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Био је наредио да ја њега одвезем. «Ко ће га одвести», онда сам ја пристао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ми опишите то возило с којим сте превозили овога рањеног?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: То је зелени «Фићо».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад кажите ми да ли је тај «Фића» имао сва четири седишта?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Једно није имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: С десне стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десне? Предње или задње?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Предње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предње? И где је онда ко седео? Ви сте возили, је ли тако, а где су ова двојица седели?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате само ближе микрофону да би чули.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 2003. године у том исказу сте рекли да су оптужени и оштећени сели позади јер возило није имало предње десно седиште као и сад слично, а 2009. године да је оштећени сео на предње десно седиште.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: На предње десно седиште, кад је требао ићи у WC онда није седео кад је било празно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, значи то је због протеча времена не сећате се увек свега. Сад, због чега сте се зауставили, ко је рекао да треба да се мокри Дарко Радивој или оштећени?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Оштећени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оштећени? То Вас питам зато што сте 2003. године рекли да Вам је Дарко Радивој рекао да он мора да изврши малу нужду и да је потом из кола извукао заробљеног?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Није то добро уписано, он је рекао да треба ићи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кажем, али 2009. године сте као и сад рекли, значи да је оштећени тражио да изврши нужду, је ли?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е и како се сад то одиграло када су они изашли, како су изашли?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Они су пазите изашли тамо, то је било код гробља и они су отишли, ја сам се са «фићом», «фића» је још радио, ауто радио, ја сједим и чујем неки кратки рафал и он се врати, ја кажем шта си радио, он каже убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли изашли и Ви, јесте ли видели то, то да је човек погођен?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Напоље изашао сам, видио сам, не можеш му помоћ, шта ћу, чак ми смо се вратили назад и обавестили смо команду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Вам рече кад сте питали, шта то уради, шта Вам је одговорио Дарко Радивој?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па рекао је један усташа мање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели где је све погођен овај оштећени, да ли се сећате тога?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам, нисам гледао, не сећам се, да будем искрен, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се десило када сте обавестили овог Ребрачу о томе?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па ја сам њих обавестио и они су се картали тамо у гостиони и ја сам рекао ево овај убио заробљеника и он је само слегнуо раменима и шта су они подузели ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли нешто рекао он Дарку Радивој тај Јово Ребрача, је ли га питао нешто?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Рекао је само за чега си то направио, ниси требао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он њему одговорио?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Каже «ко га јебе».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад бих Вас питао нешто друго, да ли нешто знате о страдању мештанина Тења који се презивао Бачић, хрватске националности?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Пазите, то Вам ја само можем нагађати или рећи нешто, ја сам чуо да је он убијен, али нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, ко да је он?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Радивој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули је ли био са неким заједно тад?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: То нисам чуо, нисам био онда присутан тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је у вези с тим нешто и у вези с овим догађајем у вези с тим што сте чули да ли је нешто о томе коментарисао Грковић Бранко, је ли он Ваш био?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Нешто је он, он кад је чуо ми смо били тамо у овој станици и кад је чуо, каже није рекао да је он, али изгледа да га је Радивој убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И је ли нешто он предузимао, да ли је нешто некога обавештавао о томе?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте на тим исказима да је се он обраћао и овом Ребрачи, да овај после није, Дарко није носио оружје неко време?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Он је, пазите, он је требао ићи у милицију ту крајишку, па га овај Грковић није хтео примити, е сад ја не сећам се да ли је носио кроз или није, немојте ме криво схватити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули још да се с неким догађајем сличним повезује Радивој Дарко, да ли се помињало?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па ја не знам, кажем Вам нисам ништа видио, оно знате рекла-казала не можем ја сада тачно рећи да ли је или није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас питао да ли он јесте, него да ли сте чули само да се прича о томе?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: То сам једино за Бачића тог чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А кажите ми овако, оптужени наравно негира Ваш исказ пошто је он упознат са њим и оспорава га, тврди да сте Ви сада алкохоличар а тврди да сте и у то време редовно конзумирали алкохол, да ли је то тачно?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па добро, ја сам рекао ту на суду да ће он то нормално рећи да се брани. То је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тачно?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Није тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми овако, шта можете да нам кажете о томе какво је било владање и понашање оптуженог и пре избијања непријатељстава и након отпочињања сукоба пошто сте Ви и раније били полицајац, да ли Вам је ту нешто познато како се он поставио?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Он је када је почео тај рат био агресиван као велики Србин, како да вам објасним најједноставније. А није он прије, није био такав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви имали са њим неки сукоб?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ево питања ће Вам поставити бранилац окривљеног.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала председниче већа. Господине Стјепановићу, ја сам адвокат Војислав Вукотић, бранилац оптуженог Дарка Радивоја. Ја ћу Вам поставити неколико питања а почећу практично од првог Вашег исказа који сте дали 12.02.2003. године и друго по замолници овога суда од 11. рујна, то је можда април, ако се не варам, 2009. године. Да ли господине Стјепановићу остајете при тим Вашим исказима у целости и да ли се уопште сећате целокупне садржине тих исказа?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не можем се сећати господине, па то је 20 година, како да се сјетим.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, ево ја ћу да Вас подсетим на неке битне, одбрани битне околности о којима сте Ви сведочили. У тим ранијим исказима сте различито се изјашњавали по чијем налогу сте дошли у амбуланту у Тењи, ради превоза овог рањеног хрватског заробљеника у команду војске у Боботи. У првом том исказу сте рекли да Вам је тај налог дао опт. Радивој Дарко и то сте детаљније објаснили а у

другом из 11. рујна 2009. године рекли сте да сте то учинили по наредби команданта ТО Тење, па Вас сада молим да ми одговорите шта је од тога тачно? Имате ли било какво објашњење за те разлике у Вашим исказима? СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Пазите, то је се дешавало све у гостиони, дешавало се све у гостиони и сад тај што је био рањен био је у амбуланти и онда је било питање превоза пошто није било возила. Е, сад Ребрача се картао тамо и Грковић је казао ко ће да га одвезе, казао сам ја ћу имам «фићу», то је то.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Само мало. Господине Стјепановићу, молим Вас, ако можете и ако се сећате да ми кажете. Кад сте Ви тачно сазнали о овом рањеном хрватском заробљенику и од кога сте то сазнали?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не можем Вам то тачно рећи. Ја мислим да је он негде био око подне, један сат отприлике. Њега је ваљда довезао неки комби и ишли ту код ове Кокићке докторке тамо. Они су били тамо у селу а ја сам био тамо у тој гостиони. Не знам тачно.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, можете ли нам рећи од кога сте сазнали, ко Вам је то рекао где и када пре него што сте се срели са оптуженим Радивојем? Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: То сам чуо од Јове Ребраче.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А када сте Ви били код Јове Ребраче, у које време?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, не сећам се, био са пред мрак.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Значи, Ви сте прво били код Јове Ребраче?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Били у гостиони.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, не у гостиони није био Ребрача, то Ви говорите у гостиони да сте били заједно са. Ребрача је, био је и Ребрача тада, добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Картали су се, то је рекао.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Извињавам се. Да у гостиони је била та прича, добро, али сте претходно у Вашим исказима рекли да сте Ви били у команди ТО, то сам хтео да Вам предочим, у команди ТО Тења и да сте тада разговарали са командантом Јовом Ребрачом?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Ја сам био касније кад је овај већ убијен, не знам како сте Ви то сад чули.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, не, Ви сте, извините, али Ви сте то рекли да сте били пре него што сте повезли овога заробљеника, претходно били у команди код Ребраче, а то касније да сте били то је друго питање, ја Вас зато питам?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Ја се не сећам.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Како онда два пута, Ви сте били у гостиони или код њега у команди?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: У гостиони.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У гостиони? Добро, хвала Вам. Можете ли рећи господине Стјепановићу у команди Територијалне одбране Тења да ли је

ту радио извесни возач Мимица и Младен Пекез који су истовремено обављали и неке дужности курира?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Јесу.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли рећи како се зове овај Мимица, његово име мислим?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Пекез Младен, а овај је Миљевић.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Молим? Не можете да се сетите?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Миљевић.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. А добро онда ја морам да Вам опет предочим да сте Ви у свом исказу који сте дали по замолници овог суда рекли да у команди Територијалне одбране Тења није било возила па је тако дошло до тога да Ви употребите Ваше возило за превоз овога заробљеника?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да, гледајте то је било свако је имао своје возило, разумијете и било је службено.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, јесу ли имали возила у тој команди, то кажете имали су возила?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се, ја мислим да нису.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Како су онда ови, потврђујете то да је овај, да су они тамо радили и да су имали те дужности, а нису имали возила? Добро.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Кажем вам да није било службено возило, имали су можда своја.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли нам рећи господине Стјепановићу, да ли је икада Дарко Радивој радио у станици милиције Тења, у Тењи?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, остајете ли можда при изјави коју сте дали по замолници овога суда, да је Дарко Радивој био при штабу ТО код Јована Ребраче?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па био је он, ишао је по тим стражама, сад коме је он припадао ја не знам, то је било тих паравојски колико хоћете, сад ја не знам тачно како да вам кажем, нека вам он каже, мислим немојте ме криво схватити.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Знате шта господине, господине Стјепановићу овде је више сведока, па чак то произилази, рекло да је опт. Радивој радио у станици милиције знате и да је био један, ето ако се тако може рећи, од оснивача те станице, то нико није спорио осим Вас знате.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Ја се тога не сјећам, немојте се љутити.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, не љутим се, напротив, само Вам предочавам. Можете ли да нам кажете тачно где се налази то гробље у Ћелијама, да ли на уласку у Ћелије кад се из Тења, или на изласку и колико?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: На изласку.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: На изласку, добро, и колико су Ћелије удаљене?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да, према Боботи.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И само ово, колико су Ћелије удаљене од села Тења, можете ли у километрима да кажете отприлике?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па има једно 10-12 километара.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па то Вас господине.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не можем вам тачно рећи.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: То Вас господине Стјепановићу питам зато што сте Ви рекли да од момента када сте пошли, у ранијим овим исказима, када сте пошли тамо према Боботи, да сте Ви до тог гробља путовали 30 минута, је ли потребно 12 километара да би се прешло, да ли је потребно тих 30 минута?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па не знам ја колико сам ја возио, можда сам возио 30-40.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Е само још ово питање, можете ли нам рећи колико је било тачно, не тачно али отприлике сати када сте дошли у амбуланту по рањеника?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Негдје је било у поподневним сатима не можем вам рећи тачно.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не можете нам рећи претпостављам ни кад сте, колико би било сати када сте после тог дешавања са овим рањеником, дошли у команду Територијалне одбране код команданта овога Јована Ребраче, можете ли то?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам ја, пазите не знам ја тачно колико је сати, само знам да је био, како бих рекао, није био ни мрак, сумрак, колико је то било сати не знам.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала Вам господине Стјепановићу, немам ја за Вас више питања али могу рећи да око свим овим битним чињеницама, околностима, постоје веома велике разлике у Вашим казивањима. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реч има окривљени Радивој Дарко.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Добар дан. Господине ја бих Вас назвао по надимку «Брања», тако Вас знам, реците ми да ли су 1991. године у селу Тењи радиле кафане у жару великих борби?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Мене питате?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Па Вас питам.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да, да, јесу.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Јесу?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите ако немате питања. Добро, питао бих Вас ја нешто, када су почеле оружане борбе у Тењи? Када су почели сукоби?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Почели су негдје 1991. године ја мислим у шестом мјесецу, кад су барикаде поставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате само да приђете микрофону мало не чујемо Вас добро. Значи рекли сте 1991. године?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: У шестом мјесецу 1991. су постављене барикаде ту код факултета према Осијеку, и вамо код нас према Загребу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Били су оружани сукоби између српских и хрватских снага, је ли тако, које су биле оружане формације српских снага?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Па била је Територијална одбрана, није још ни било из Србије ту код нас, то је касније тек почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била Југословенска народна армија?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била Југословенска народна армија у то време?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Била је она у то време, али она није се петљала ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се петљала? Добро. Да Вас питам, рекли сте Територијална одбрана је била, које су јединице биле у саставу Територијалне одбране?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била полиција саставу Територијалне одбране,?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Онда није ни било полиције, тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Касније тек, 26-ог када су почели сукоби, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам говорим, питам Вас за једанаести месец, ово кад је био овај сукоб?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Сад ја не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте Ви били у којој јединици?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Ја сам био у тој Територијалној одбрани док није основана ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док није основана?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Крајишка милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до кад је то било, до ког месеца?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Па не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате кад сте прешли у крајишку милицију?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Па да Вам будем искрен не знам напамет рећи кад је основана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли раније пре тога били полицајац, пре рата?

СВЕДОК БРАНКО СТЕПАНОВИЋ: Па да у Осијеку, у Осијеку радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте ушли у полицију?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па били су, ја био сам ови који су дошли, шта ја знам неко из Винковаца, неко из Осијека, онда ови који су били стари полицајци, онда су узели нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а рекли сте за окривљеног он је био у Територијалној одбрани, је ли тако?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па био је испочетка, ја се не сећам да је он уопште био у милицији, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не сећате се да је био, нисам Вас чуо?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да није био у милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где није био у?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милицији?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Крајишкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте прво рекли 2003. године да је окр. Радивој био у Територијалној одбрани Тења у пратњи Јове Ребраче, а после сте рекли да је био у штабу Територијалне одбране, обавештајни део код командира Стеве Радаковића?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Слушајте, то је било, немојте ме криво схватити, то је било паравојске тих, ја нисам водио рачуна шта он ради, разумете. Не знам шта ради, знам да је био и у ТО и код Ребраче и био код Радаковића, не знам ја, не сећам се, он је био свагде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали у то време у униформи?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: У каквој мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљеног Радивоја да ли сте виђали у униформи, да ли је имао неко наоружање у Тењи, није Тења велика? Да ли сте га виђали?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Па ја мислим да је имао, наоружање су имали сви сад мислим имао је аутоматско, и сад униформе, једанпут се скине, једанпут се не скине, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Да Вас питам тога дана, значи кад је била та борба за Селеш и Орловњак, где сте Ви били?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Ја где сам био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где сте били, јесте ли учествовали у тој борби?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: У селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тењи?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте радили тамо?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Гледајте, оно се ту купила група једна од те Територијалне одбране више, једноставно сам био у селу, где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били дежурни можда, чули смо нешто да сте били дежурни тога дана, да ли се сећате можда тога?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви, знате да је рањен Момчиловић, то Вас је тужилац питао, да ли сте посетили Момчиловића тога дана у болници, у амбуланти?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посетили сте га?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био с Вама у посети, ко га је посетио, јесте ли били сами или је био још неко?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Сам сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је био у соби са Момчиловићем још неко или је био сам у тој просторији где се налазио?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Била је ова докторка и била је ова једна медицинска сестра, ја не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је било још рањених?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Овај је довежен таман ту негде кад је и овај, они су на Орловњак обојица рањени, тај Радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, нисам Вас разумео?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Тај је мало касније доведен, тај што је погинуо, тај је касније доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај хрватски заробљеник је касније доведен?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко га је довезао можда?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам. То Вам може рећи ова докторица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторица?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Она га је ваљда примила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате можда да ли је тога дана Радивој Дарко учествовао у тој борби за Селеш и Орловњак?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Зато што сте изјавили још 2003. године да није окр. Радивој Дарко суделовао у нападу на Орловњак већ је остао у команди у Тењи?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Зато Вам кажем не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам предочавам. Ви сте рекли да сте били у гостионици, је ли тако, тога дана и да Вам је Јово Ребрача рекао за тог хрватског рањеника, је ли тако? Ко је још био ту картао се, ко је још био ту присутан?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Била је пуна гостиона, кажем био је Брко, он, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко је био?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да сте рекли, него чисто да ли можете појединце да именујете? Добро. Да ли сте имали неких сукоба са окривљеним, уопште из неких посебних разлога да теретите окривљеног?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не, немам никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У породици нешто, неки сукоби?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте обавестили Јову Ребрачу о том догађају, је ли тако, после кад се све то десило? Ко је био присутан ту још? Да ли је то било у гостионици?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не, не, као што сам рекао да сам после отишао горе у Територијалну одбрану, као што је овај навео, Ваш колега навео да сам ја пре тога био, не после сам ја био, био је Пекез тај што је био тамо код њега, мислим да је Млађа био Пекез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам да ли сте видели, значи када је окривљени пуцао у оштећеног, да ли сте то видели тај тренутак?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам видео, него сам само чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Чуо један кратки рафал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда шта сте урадили?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Ништа, сели у ауто и отишли у територијалну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви изашли из возила или сте остали у возилу?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Изашао сам из возила и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изашли сте из возила и питали сте да ли можете да помогнете нешто, је ли тако, то сте рекли?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Да, не можеш помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, описивали сте раније детаљније да кажемо, овај начин на који је окривљени пуцао у тог заробљеника, сад кажете да нисте видели то?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам видео, казао сам чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули? А каква је била видљивост у том тренутку?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Сумрак, ја сам седео у ауту, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате после шта је било са тим покојним хрватским војником, шта се десило?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли сутрадан можда да видите на лицу места да ли се тамо налазио?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Нисам, нисам ишао, ја сам обавестио ове надлежне моје и шта су они подузели, ја не знам, то морате њих питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте 2003. године «Није нам било наређено да идемо закопати тело, већ сам ја ујутро ишао у Ћелије да видим да ли је тело још тамо где смо га оставили, међутим, тело нисам нашао. У то

време у гробљу у Ћелијама је била ископана багером велика гробница у коју су бацана тела особа којима нису била позната имена, а такође у то време је било доста». Овде сте рекли значи да сте били тога јутра, следећег јутра да сте ишли?

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Да ли имају питања чланови већа? Нема. Има још једно питање окривљени за Вас.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја се извињавам, имам још једно питање врло кратко. Да ли је истина да сте тукли своју ташту и таста зато што су Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДБИЈА СЕ питање.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање.

ОПТ. ДАРКО РАДИВОЈ: У реду.

СВЕДОК БРАНКО СТЈЕПАНОВИЋ: Није истина, они су у Тењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања, захваљујем, слободни сте. Може да приступи сведок Даниловић Зоран. Хвала.

Испитаће се **СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија Рожац, да ли могу да Вас питам нешто? Ви сте утврдили идентитет сва три сведока претходно, ја сам то заборавио да Вас питам.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Тако је и ја констатиратим у свом записнику број особне исказнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставићете нам тај записник? Значи, утврдили сте идентитет сва три сведока на основу исказница, тј. личних карата, је ли тако?

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставићете нам тај записник накнадно, хвала.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Обавезно, обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Даниловић Зоран, је ли тако, да ли нас чујете? Приђите само микрофону.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је пред Жупанијским судом у Осиеку сведок Даниловић Зоран.

Од оца?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења Ваша?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: 1969., 14.09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени, у?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: У Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са адресом, где станујете?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: У Тењи, Влатка Мачека 93.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним? Ви познајете Радивој Дарка?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са њим?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте сведок у овом поступку. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело, је ли то јасно?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте да одговарате на сва питања осим оних у којима би себе или неког свог блиског сродника изложили кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Јесте ли разумели?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, код нас у кривичном поступку сведок полаже заклетву. Ја ћу Вам читати текст заклетве, а Ви понављајте за мном, тако на тај начин ћемо констатовати да сте положили заклетву. Је ли у реду?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, заклињем се.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да ћу о свему ономе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што будем питан.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Што будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да ћу говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику, након што је положио текст заклетве, прописно упозорен, опоменут, изјави:

Добро Даниловићу, Ви сте два пута сведочили у овом поступку. Знате о ком догађају је реч? Давали сте један исказ пред Жупанијским судом у Вуковару још 2003. године, после пред Жупанијским судом у Осијеку по замолници овог суда 2009. године. Значи, догађај из новембра 1991. године и убиство хрватског заробљеника Марјана Плетеша. Да ли знате нешто о томе? Значи, то је био дан кад је био напад на Селеш и Орловњак, па шта знате то? Ви сте сведочили на те околности, испричајте нам укратко па да видимо шта имамо да даље постављамо питања од стране странака? Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па немам ништа да додам на оно што сам рекао да је он довежен у амбуланту и обрадит и за даље ја нисам знао него што сам сазнао из овог вашег поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам ко га је довео у амбуланту?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Хоћете ли поновити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је довео у амбуланту?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га пронашли?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па неки официр војске Југославије ме зауставио на тој цести и он га је ставио у то амбулантско возило и ја сам га довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били сами тада у возилу или је био још неко осим Марјана Плетеша?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Била су та двојица резервиста, они су од Суботице негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, коме сте га предали?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па тамо је била војна полиција и цивилна полиција и ја за даље нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га одвезли негде на превијање или сте га предали одмах у полицију?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не, не, у амбуланти је он био и обрадит и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код докторке Даниловић, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да, онда ми није била супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не питам то, него?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било, Ви сте га одвезли, оставили га тамо, је ли пружена лекарска помоћ?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је превијен?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био рањен, да ли се сећате можда?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па у ногу, сад не знам у коју ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко присутан осим докторке Даниловић, односно у то време Кокић, у амбуланти?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да, да, били су ти, ту су били и ти резервисти доктори присутни, ја њихова имена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека сестра медицинска, медицинска сестра?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па било је ту, ја сад тачно не знам ко је био од њих, али било је сигурно медицинских сестара, сад да именујем некога тачно не бих знао сад ко је радио тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта се даље дешава?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па за даље ја не знам шта се десило, ја сам то чуо, кажем, из овог поступка, ја сам стално мислио да га је војна полиција одвезла негде, ја даље ништа нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били присутни када је одведен оштећени?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не, не, он је обрађен и нисам уопште размишљао да би се човеку могло нешто десити, у амбулатни обрађен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево даћу реч тужиоцу да Вам поставља питања. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан, ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Да ли је тог дана још неки рањеник доведен у ту амбуланту?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Било је, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате? Кажите?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па било је да је довежен, тог момента је био и довежен и Момчиловић један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Момчиловић? А ко је њега довезао?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте Ви?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви том приликом ту негде видели кад сте довели овог рањеника и ту док сте боравили да ли сте видели овог сведока пре Вас што је био Стјепановића и овог Дарка Радивоја да су ту били?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте их видели?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не, не, нисам их видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се сећате какву су они функцију у полицији, у Територијалној одбрани, већ како бих рекао, у то време какву су имали? Шта је био Стјепановић, а шта Дарко Радивој?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Они су били у полицији, сад које су они функције, то Вам не бих знао рећи, али знам да су били у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А да ли сте нешто чули о томе осим из предмета, ко је овог заробљеника одвео?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Нисам ништа чуо, то сам први пут чуо кад су са мном водили информативни разговор да је тај човек нестао и да је, нисам ни знао ко је окривљени док ми нису рекли, нисам ни знао ни да је тај човек нестао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А кажите ми да ли је у то време било појединачних убистава хрватских цивила у Тењи, да ли сте чули за то?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па то што сам чуо ето, само што сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то мислим? Па јесте ли чули ко се доводи у везу са тим убиствима или са неким?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не, не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате? Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем. Даћу реч браниоцу окривљеног, изволите.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Господине Даниловићу, ја сам адвокат Војислав Вукотић, бранилац опт. Радивоја Дарка. Ја ћу Вам поставити два или три кратка питања, па ме прво занима ако можете да нам кажете колико је отприлике било сати кад сте довели тог рањеника у амбуланту?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Прецизно то не бих Вам могао рећи, можда око подне, прије подне, не знам сад тачно.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А можете ли нам рећи колико је он тамо био задржан отприлике, у амбуланти наравно?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Он је обрадит вјероватно, ја нисам знао ни ко га је одвезао, ја сам мислио стално да га је одвезла војна полиција јер је то, шта ја знам, њихов домен био.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Господине Даниловићу, ја имам Ваш исказ који сте дали пред Жупанијским судом у Вуковару 28. сјечња 2003. године, то је јануар колико ја знам, где сте навели за овог рањеника, ево да Вам цитирам: «Након што је рањеник обрађен и када му је завијена рана на нози, помогли су му изаћи ван зграде официри», о којима сте Ви говорили, «из амбуланте тако што су га држали испод руку са лијеве и десне стране, а ја сам остао у згради амбуланте и једино што сам видео је то да га изводе ван». Молим Вас, можете ли, за разлику од Вашег данашњег исказа и исказа који сте дали по замолници овога суда, можете ли Ви дати неко објашњење зашто сте тада, то је Ваш први исказ, тако казивали, а сада потпуно супротно томе?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Вјероватно су га после обраде одвели, нисам ја сад тачно ни знао ко га одвео, вероватно ти, мислим не знам, кад се обради ваљда су га одвели.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А да ли господине Даниловићу, а мислим да је то питање дозвољено, да ли Ви мислите да су га, како сте већ и говорили у том првом Вашем исказу, да ли претпостављате данас да су га одвели ти официри који су га са Вама довели у амбуланту?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па то су моје претпоставке, ја сам рекао да су га извели, сад ко га је одвео, где су га одвели, ја то, није уопште то моје било да, о томе не бих знао.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Даниловићу, хвала Вам, ја немам више питања.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч окривљеном Радивој Дарку. Изволите.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Добар дан Зоране. Интересује ме само једно питање, извини на почетку рата 1991. године, односно чак и негде до 1993., колко се мени чини, да ли можда знаш да ли су у то време кафане радиле у селу Тења?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Вјероватно је, не знам. Можда је нека и радила, то је све оно било на црно.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: А која кафана отприлике да ли можда знаш? Да ли је радила у центру која кафана?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па вјероватно је она код Дуће.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Хвала.

СВЕДОК: ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Вјероватно, нисам сад сигуран је ли радила, ил није радила.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Ништа захваљујем. Ево ја ћу Вам поставити пар питања, у ствари, више ћу Вам предочити оно што сте изјавили у односу на раније исказе. Прво, Ви сте први пут кад сте сведочили рекли да је један официр пошао са Вама, Вашим колима а после тога да су два официра ишла с њиховим колима. Шта је тачно ту?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Не, не. Ишла су двојица и тај рањеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашим колима?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били заједно у колима је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је аутомобил био у питању?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: «Лада нива».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И где је седео рањени хрватски војник?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па сједио је на задњем сицу, одостраг тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позади, на задњем седишту?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Овај један као био на носилима, а овај други је био у гепеку као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у гепеку?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: На малом простору. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у гепеку?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: У гепеку је био тај официр један онако, чучао је, није могао сједити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А на месту сувозача, тј. на седишту до возача?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Ту је било носило, то је она «Лада нива».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носила су била? Добро. Сад морам да Вам предочим, пошто је Ваша супруга као сведок изјавила да сте Ви сами довели рањеника?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па добро, то је она рекла, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок кога ћемо још тек сад саслушати значи, који је раније давао исказ значи сведок Шалајић је рекао да Вас је видео у Тењи, да сте били сами у возилу са рањеним хрватским војником.

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Нисам био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само вас двојица сте били у возилу? То није тачно?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Нас тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица? Добро. Каже у исказу 2009. године, сте рекли да сте чули да су оштећеног одвезли полицајци из Тење а 2003. сте спомињали војну полицију да је одвезла рањеника?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Ја сам то, не, ја сам то рекао чисто да су га одвели, ја ни сад не знам ко га је одвео тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не, зато што сте говорили овај, значи војна полиција то је једно и полиција из Тење је друго. Па сад Вас питам?

СВЕДОК ЗОРАН ДАНИЛОВИЋ: Па неко је га одвео сигурно ти надлежни, ја ту не могу да тврдим, сто посто да тврдим, није га одвео било ко ваљда, сто посто да нисам видио тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немам више питања. Ако имају чланови већа? Нико од странака? Ништа, захваљујем. Хвала лепо. Може сад значи, да уђе сведок Шалајић Божидар. До виђења.

Испитаће се
СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ

Са личним подацима као у записнику, прописно упозорен, опоменут, након што је положио текст заклетве изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Сведок Шалајић Божидар је ли тако?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан Шалајићу. Да видимо Ваше личне податке. Отац?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Павле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваша година рођења?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: 1966.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени, у ком месту?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: У Тењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Завршио сам гимназију, то је било средња стручна спрема, радник у разредној настави, тако се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са адресом у Тењи је ли тако?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Да, Матије Влачића 27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви познајете окривљеног Радивој Дарка?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Па познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству или у завади са истим?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Ниједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте сведок у овом поступку, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни једино да одговарате на питања која би Вас или Ваше блиске сроднике изложили кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Је ли то јасно?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сте разумели? Добро. Ви сте дужни да положите заклетву. Ја ћу изговарати текст заклетве а Ви понављајте за мном и тако ћемо констатовати да сте положили заклетву. Је ли у реду?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему оном.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Да ћу о свему оном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судм будем питан.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од оног што ми је познато.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: И да ништа од оног што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро. Ви сте овде позвани као сведок да сведочите на околности које сте раније већ два пута давали свој исказ, једном сте значи 2003. године, давали исказ пред Жупанијским судом у Вуковару а други пут 2009. године, по замолници овог суда пред Жупанијским судом у Осијеку. Значи, то је један догађај из новембра 1991. године, значи, била је једна битка за Селеш и Орловњак и нека догађања у вези са једним хрватским рањеником и заробљеником. Ви сте имали нека сазнања у вези са тим, па нам сад кажите укратко шта знате у вези са тим и шта сте видели тога дана?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Ма ми смо, то сам ја већ говорио, стајали смо у једном одређеном делу села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био с Вама извините? Ко је био с Вама?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Не сећам се тачно ко је био са мном. Зоран је наишо с тим аутомобилом Хитне помоћи и возио тога, сад не знам колко је био година, младић је био, био је рањен и возио га у болницу, онда сам га ја видио. То је било отприлике, не отприлике, већ на центру села тамо, ми зовемо тај дио тамо а болница је била удаљена, шта је знам једно можда непун километар од мјеста где смо ми стајали. Он је успорио јер ту је кривина, успорио је и ми смо погледали у ауто и видели смо тога младића. Ја сам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где се налазио тај младић?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Налазио се одозада у возилу, мислим да је седео, у седећем положају је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На задњем седишту?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Да. Не сјећам се како је то било, јер то било сједиште или је то било, то је мислим «Лада нива» била. Да ли је она имала носила одозада онако за рањенике или тако нешто слично, не могу сад тачно рећи. Углавном, мислим да је сједио колико се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је још неког било у том возилу осим Зорана Даниловића и тог рањеника?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Колико се сјећам, мислим да није, да није било никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли га нешто питали Зорана? Јесте ли разговарали нешто с њим?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Па он је рекао да га је нашао поред цесте у каналу, мислим да је рекао да га је нашао да лежи рањен, каже да је рањен. Мислим, чини ми се у ногу да је био рањен, сад нисам ни то сигуран више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли имао неку униформу?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Па имао је нешто неодређено, али мислим да је било маслинасто онако зелено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли српске војске или хрватске војске униформа?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Ознака се не сјећам да сам видио неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се даље дешавало?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Па даље је он отишо с њиме и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Имате нека сазнања шта је било са тим војником?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Не, не. У ствари, сад сам чуо ето причу да је тај младић убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сад?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Па прије ових година кад сам долазио на испитивање ради тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи касније, накнадно?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу дати реч заменику тужиоца за ратне злочине да Вам постави питање, после ће питања постављати бранилац па окривљени уколико буду имали питања, то је такав редослед. Изволите. Има реч тужилац за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се зовем Небојша Марковић. Кад се то десило кад сте Ви тог рањеника видели? Да ли то можете да вежете рецимо за напад на Селеш и Орловњак?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Да, то је онда било мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми шта знате о оптуженом из тог времена? Како се он понашао? Да ли је био припадник неких оружаних снага полиције?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Ја сам њега слабо виђао у селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате да је био.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Слабо сам га виђао. Па мислим да је био у полицији некаквој онда, сад стварно Вам не могу рећи са сигурношћу да је то то, али мислим, колико се сјећам, била је успостављена као нека полиција, да је он био у полицији тој, е сад да ли је то тачно или не то сад стварно не могу сигурно рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми у то време у Тењи да ли је било случајева да се убијају неки хрватски цивили овако појединачно? Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Па и ако је било, ја нисам знао за то, није се то причало нити се дешавало јавно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем. Даћу реч браниоцу окривљеног.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Адвокат Војислав Вукотић, бранилац Радивој Дарка. Ја немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Имам једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Радивој Дарко има питања за Вас. Изволите.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Добар дан господине Божидаре.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Добар дан.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Интересује ме да ли Ви можете да ми кажете да ли су у то време у Тењу ту где сте Ви стајали, кажете да сте стајали у центру села, ту има чини ми се две кафане и кафић, да ли су ти кафићи и кафане, да ли је тај кафић и те кафане радиле?

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Да ли су радили?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Мислим да нису онда у то вријеме, не знам, не сјећам се, не знам. Али мислим да нису радиле.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Захваљујем. Ако нема више питања за сведока, хвала Вам лепо. Можете да идете, слободни сте.

СВЕДОК БОЖИДАР ШАЛАЈИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То би било све за данас што се тиче видео-конференцијске везе. Ја се захваљујем судији Рожцу на помоћи и видимо се сутра, је ли тако, у исто време? Имамо видео-конференцијску везу исто са Вама, имамо сведока Даниловић Душанку за сутра. Можете само ближе микрофону, не чујемо Вас ништа.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Тако је. Поздрав свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важи. Захваљујемо, видимо се сутра, захваљујемо, пријатно.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У ОСИЈЕКУ МИРОСЛАВ РОЖАЦ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекида се видео-конференцијска веза. Одјављујемо се.

Добро. Да искористимо онда данас пошто смо, пошто је предвиђено данас саслушање сведока, завршили смо тај део, па рекли сте овако у незваничном разговору да имате неке доказне предлоге, тужилац нема, што се тиче одбране, изволите колега па да видимо сада да то изнесемо, па ћемо да одлучимо.

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Председниче већа, ми ћемо покушати да дођемо, али у сваком случају, ево и он ће дати неке, у вези тога неке напомене и то. Ја мислим да би било нужно да се саслушају ови сведоци који су били у тој команди ТО (Територијалне одбране) Тења, тај Мимица и овај Пекез Младен и још можда један или два сведока на околности, где је Радивој у то критично време се налазио и да ли је овај био у полицијској станици или негде другде и то, мислим у вези тога, само право да Вам кажем, он нема те адресе, нема ни потпуна имена, па би морали да размислимо, ево ми можда до сутра ћемо покушати да нешто, што кажу, смислимо, ако не, ми ћемо рећи да немамо додатних предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оставићемо онда тај предлог за сутра да размислите о томе и видите шта. Да се припремите за сутра, пошто би то било за данас ако нема више предлога..

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Немам, немам ништа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Радивој изволите.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја се извињавам, ја сам хтео само да кажем, мислим да је овде прилично јасно и Вама, мени поготово шта се дешава, тако да видећемо што се тиче сведока мислим да неће бити после сутрашњег дана било какве потребе за било каквим сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте хтели да кажете? Ништа. Седите.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи.

Наставак се заказује за сутра у 09:30 у исто време значи, у овој истој судници.

Довршено у 10:50 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА